

“DAUGAVAS VANAGI, SASAUKSIMIES!”

DVAV delegātu sapulce, 19.-20. martā, Sidnejas DV namā

Gadskārtējā Daugavas Vanagu delegātu sapulce ir iespēja nodaļu pārstāvjiem tikties un aci pret aci, gan formālā sapulcē, gan sabiedriskā vidē, pārrunāt nodaļu un zemes valdes darbību un iecerēs. Svarīgi ir uzturēt draudzības un sadarbības saites un smelties jaunus spēkus, jaunas idejas turpmākajam darbam.

Sestdien, 19. martā Sidnejas DV namā pulcējās vanadzies, svētdien, 20. martā vanagi, bet sestdienas pēcpusdienā atzīmēja Daugavas Vanagu organizācijas 70 gadu pastāvēšanu.

Melburnas, Kanberas un Adelaide vanadžu pārstāves, Zemes mātes Silvijas Miglis vadībā, ātri tika galā ar nodaļu darbības ziņojumiem, nolēma Marijas Keņģes (vanadžu dibinātājas) stipendijas summu paaugstināt no \$250 uz \$300 gadā un divu stipendiju vietā piešķirt trīs. Tika nolemts arī, ka t.s. Latvijas jauniešu Speciālai olimpiādei katra kopa ziedos pēc savas rocības. Olimpiādē Latvijas jaunieši ar speciālām vajadzībām piedalās ik pa četriem gadiem, un jau pirmajā, Īrijā noturētajā olimpiādē 2003. gadā, tie izcīnīja deviņas zelta medaļas. 2017. gadā olimpiāde notiks Austrijā, un jauniešiem

vajadzīgi formas tērpi, somas, treniņiem sporta ierīces, utt. Finančiāls atbalsts ļoti vajadzīgs, jo valsts dod maz.

Tāpat kā visām latviešu organizācijām Austrālijā, ir svarīgi vanagu darbam piesaistīt jaunāku paaudzi, lai nodrošinātu vanagu nodaļu nākotni. Ar tādu mērķi nolēma atbalstīt arī vietējos latviešu jauniešus, kuri vēlas apciemot Latviju, vai nu darba vai studiju, vai arī “Sveika, Latvija!” ietvaros. Protams, atbalsts skolām, Vasaras vidusskolai un vasaras nometnēm paliktu, kā līdz šim. Nolēma vairāk palīdzēt Latvijas

(Turpinājums 3. lpp.)

Kuldīgā atklāts pieminēklis lēgendārajam Ēvaldam Valteram

Iepriekš tika apsvērtas trīs citas vietas, kur pieminēklis varētu atrasties, taču daļa iedzīvotāju uzskatīja, ka neviena tām nav īsti piemērota. Jautājumu par pieminēkļa atrašanās vietu metu konkursa komisijai visbeidzot palīdzējusi izlemt kādas kuldīdznieces sniegtā informācija - iedzīvotāja dalījies savas vecmāmiņas atmiņās par to, ka Valtera ģimene savulaik dzīvojusi netālu no Rātslaukuma. Kuldīdznieces vecmāmiņa mazmeitai stāstījusi par epizodi, kad Valtera māte devusies uz ūdens pumpi Rātslaukumā pēc ūdens un, ieraudzījusi savu dēlu atgriežamies no Pēterburgas, priekā par viņa ierašanos pat noslīgusi Rātslaukumā uz ceļiem, bet dēls māti saudzīgi piecēlis kājās. Pašvaldības speciālistiem izpētīt pieejamos informācijas avotus, secināts, ka Valteru ģimene tiešām dzīvojusi mājā netālu no rātsnama, kuras gan vairs mūsdienās nav.

www.tvnet.lv

1. aprīlī, Ēvalda Valtera 122. dzimšanas dienas priekšvakarā Kuldīgas rātslaukumā atklāja tēlnieka Oskara Mikāna vides objektu “Tējas tase kopā ar Ēvaldu Valteru”, kas veltīts lēgendārajam aktierim un sabiedriskajam darbiniekam, latviešu strēlniekam, kuldīdzniekam Ēvaldam Valteram.

Pieminēkli atklāja ar īpašu režisores Daigas Pirtnieces veidotu iestudējumu, kurā Ēvaldu Valteru jaunībā attēloja aktieris Kārlis Tols, bet ar dejas priekšnesumu uzstājās Ruslans Kurlovičs. Pieminēkļa atklāšanā piedalījās arī aktiera dēls Raits un aktrise Mudīte Šneidere, kura kopā ar Hariju Liepiņu sarakstījusi grāmatu “Ēvalds Valters. Liepājas līkais velns”.

“Es domāju – mēs katrs sajūtām, ka Ēvalds Valters ir atgriezies Kuldīgā, un tagad viņš šeit būs katru dienu. Ja kāds no mums vēlas nodzīvot līdz 100 gadiem, tad ir jāapsēžas blakus Ēvaldam Valteram kopā ar viņu iedzert tēju,” savā uzrunā, atklājot pieminēkli, sacīja Kuldīgas novada Domes priekšsēdētāja Inga Bērziņa. Savukārt Saeimas deputāte Šolviņa Ābolīņa puda gandarījumu, ka Ēvalds Valters šodien atgriežas mājās, vietā, kur viņš jutās vislabāk.

“Ēvalds Valters jau kaut kad pašos pēdējos gados teica – es tik ļoti mīlu Kuldīgu, ka man

vajag tikai pateikt vārdu Kuldīga, un es jau esmu laimīgs,” dižo aktieri citēja Šneidere. “Man bija tas gods viņu uzrunāt uz Tu. Un tagad Tu te nu sēdi. Tu esi smuks, zeltīts, lai gan Tu biji tik pieticīgs,” piebilda Šneidere. [...]

Diemžēl pieminēkļa atklāšanā nevarēja būt klāt tēlnieks Oskars Mikāns. “Mums katram ir savs stāsts par Ēvaldu Valteru, un tēlnieks Oskars Mikāns dižo aktieri atveidoja tādu, kādu viņš viņu atcerējās, kādu viņš viņu sajuta. Darbs vispirms tika samīlots mālā, tad atliets ģipsā un pēc tam atkal samīlots, izslīpēts un uzspodrināts bronza,” atklāšanas pasākumā sacīja tēlnieka dzīvesbiedre Ramona Cīrulle.

Kuldīdznieki cer, ka jaunais vides objekts pie tikko restaurētā vecā rātsnama Baznīcas ielā 5 piesaistīs daudz tūristu un iedzīvinās ticējumu – ja vēlies nodzīvot līdz 100 gadiem, jāatbrauc uz Kuldīgu un jābauda tēja kopā ar slavenāko latviešu simtgadnieku Ēvaldu Valteru.

Pieminēkļa izveidei finansējumu pašvaldība saņēma no valsts budžeta, savu deputāta kvotu 20 000 eiro apmērā šim mērķim atvēlēja Saeimas deputāte Šolviņa Ābolīņa. Tikpat pieminēkļa izveidē ieguldīja arī Kuldīgas novada pašvaldība.

Latvijas Avīze

No kreisās: Ināra Sīkā, Līga Kurpniece, Gunta Rudzītis, Ilga Niradij, Zemes māte Silvia Miglis, Koidula Nemiro, Gunta Vagare, Aija Balode. Foto: Gunta Rudzītis.

Dievkalpojums Svētā Paula katedrālē

Melburnā 27. martā, pieminot terrora aktos bojāgājušos.

Šī gada 27. martā, Lieldienu vakarā, Svētā Paula anglikāņu katedrālē Melburnā notika dievkalpojums, kurā pieminēja terrora aktos bojāgājušos Beļģijā, Turcijā, Izraēlā, Palestīnā, Sīrijā un Irākā. Dievkalpojumu apmeklēja vairāk kā 500 cilvēki, kuri bija ieradusies diev-

namā, lai varētu aizlūgt par terrora upuriem. Svētrunu teica Melburnas dekāns Dr. Andreas Loewe un dievkalpojuma vadīja Sv. Paula katedrāles garīdznieki. Dziedāja katedrāles vīru un zēnu koris. Dievkalpojuma apmeklētājiem bija iespējams parakstīties līdzjūtības grāmatā. Melburnas konsularais korpus bija aicināts piedalīties

dievkalpojumā un Latviju pārstāvēja LR goda konsuls Melburnā, Jānis Roberts Dēliņš. Līdzjūtību grāmatu, saistībā ar teroristu uzbrukumu Briselē, var parakstīt Beļģijas Ārlietu ministrijas mājaslapā: <http://diplomatie.belgium.be/en/>

Jānis Roberts Dēliņš

LR goda konsuls Melburnā

Foto: Jāņa Roberta Dēliņa personīgais arhīvs.